

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Yolandae Priorissae Ad Mariae Vallem in Ducatu Luciliburgensi

Wiltheim, Alexandre

Antuerpiae, 1674

Cap. X. Yolanda Viennae laetè accipitur. Veniunt ad eam tentandam
Colonia Henricus frater eius, Salsinio Hymana cognata. Bellacostae
tentatur ab Hengenbachia alia cognata, & à matre adigitur ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11873

CAPVT X.

Yolanda Viennæ lætè accipitur. Veniunt ad eam tentandam Colonia Henricus frater eius, Salsinio Hymana cognata. Bellacosta tentatur ab Hengenbachia aliâ cognatâ, & à matre adigitur ad choreas duendas, ubiq; victrix.

VBi vulgatum, reverti Luciliburgo cum Yolanda Margaritam, magni omnis ordinis atque ætatis facti concursus, lætantium rediisse incolumes. Ut propius Viennam accessere, Henricus Yolandæ pater ad portam advolans, equo filiam deponit, pectorique appressam intrò infert. Effusus deindè in gratulationem, parùm virilis animi memor, incredibiles verborum delicias atque delinimenta adhibet: undè vehementer irata Margarita in virum invehitur. Itane, inquit, iam excidère animo, tot à tuâ filiâ illatæ nobis injuriæ? Quam objurgare, in quam adeò verberibus ob stultitiam animadvertere oportebat, huic tu blandiris? Sine, luat potius, quod supra id, quod per ætatem ei licitum, malè ausa est. At Comes pergere nihilominùs in gratulatione, Margaritâ quamvis increpare & obiurgare permittâ. Perindè viri equestres lætari de Yolandæ reditu. Ipsa autem ubere fletu aliena gaudia in

D 6

suum

suum mœrorem convertebat. Undè factum, ut
 cæteris quoque mœrentibus, citò diffluerit bre-
 ve gaudium. Porrò Yolanda ex perpetuo illo
 animi cruciatu defecta viribus, gravi morbo
 ægra, pluribus diebus decubuit; donec divini
 Numinis ope recuperatâ valetudine, iterum pe-
 dibus incessit. Inter hæc frater Yolandæ Henri-
 cus, Præpositus ædis maximæ Colonienfis, qui
 eam mirificè amabat, comperto, quid rerum mo-
 liretur, cœpit ingenti eius videndæ teneri desi-
 derio. Itaque Coloniâ profectus ad eam venit.
 Yolanda ubi fratrem adesse intellexit, Procedere
 obviam. Ruunt in amplexus, & mutua oscula,
 mixtis præ gaudio lacrymis. Ibi tum Henricus
 ita loqui orsus est. Quid hoc rei est, mea Soror?
 Nimirum nulla iam usquam est reliqua fides,
 postquam à te falsus ita destituor. Hoccine repen-
 dis amor in te meo? Fixa tu mihi semper eras
 in animo, nec aliud mihi umquam dulcius,
 quàm meminisse tui. At tu oblita mei, oblita fi-
 dei, alio te vertis? Si merebar dolore omnium
 maximo obrui, hoccine per te factum oportuit?
 Eæ fratris quærelæ uberes excussère Yolandæ
 lacrymas. Frater, inquit, pacene tuâ licet, ut
 tibi sensa mentis meæ aperiam? Licet, inquit ille,
 & liberè quamvis & apertè. Tum illa: Ut uno
 verbo complectar quam te diligam, tu mihi pro
 patre es, si non plus quam pater. Parentum
 iram atque offensam, equidem ægerrimè fero.
 Sed quod te meâ causâ sollicitum mœstumque
 video

video, id me longè maximè excruciat. Verum quid agas? Deo me devovi. Huius damnata voti, omnia flocci facio, ut me voto exolvam. Tu vide nunc, obsecro, satiusne sit, te mecum obsecundare Deo, an succensere mihi, promptæ antè mortem oppetere, quam deferere benè cœpta. His Yolandæ dictis, ceu telo, convulneratum fratris pectus cessit dolori, erumpentibus continuò cum eiulatu lacrymis; nec siccis Yolandæ oculis. Fletu itaque ambobus eripiente vocem, consedère tantisper tristi silentio. Henricus interim volutare animo, haud fas esse Sorori ultrà obsistere: Age, inquit, quandò tibi à Deo data est hæc mens, nefas, profectò, me contrà niti. Nihil morare fratrem, quamvis tui amatissimum, sed vocantem sequere Deum. Ita victus ille temperavit impostero dolori, nec auditus verbulo umquam Yolandæ obloqui.

Haud ita Hymana, Salsiniensis Antistes, Yolandæ, quam dixi, cognata. Ea molestè ferens cognatam suam tam deditam Patribus Prædicatoribus, cum sodalium unâ Viennam accessit, eam aversura. Nec defuit hîc Yolandæ, quod abundè perpeteretur. Per eosdem dies Henrico & Margaritæ visum Bellacostæ commorari. Indicta ergò profectio, eò domus tota concessit. Venère & cum Yolandâ Sanctimoniales Salsinienses. [Habebat sororem alteram Conradus Coloniae Archi-Episcopus, *Beginam*, nuptam olim viro nobili Hengenbachio; ex quâ illustri

gente

gente fuit Walramus Præpositus Monasteriensis; cuius apud Butkemium in Brabanticis exstant tabulæ anni MCCLXXXIX. Est autem Hengenbachium in Iuliacensi provinciâ haud procul Nideckâ, vetus oppidum, *Heimbach* modò nuncupant, ut scribunt Gelenius & Teschenmacherus.] Porro ad Hengenbachiam ubi perlatum est, ita impugnari Yolandæ consilia, voluit & ipsa venire in partem operæ. Equis ergò Coloniâ Bellacostam defertur. It cognatæ suæ obviam urbanè decenterque Yolanda. Gestire omnes gaudio atque lætitiâ, non tam ex adventu tantarum hospitem, quàm ut Yolandæ mœrorem discuterent. Antè omnes Henricus Comes imperare cantum, iubere proferri tympana atque lyras, exhibere omne genus ludicri. Ductæ ergò naviter choreæ. At Yolandæ animum nihil horum afficiebat, ut maximè eius causâ fierent. Undè Margaritam intempestiva ea filix modestia summoperè commovit. Irâ ergò ardens exurgit, & Yolandâ manu correptâ: Eia, inquit, quando tua ego mater, tu mea filia, haud paulò sanè, æquius est, te mea, quam tua me capessere imperia. Tolle moras. Ridendum tibi profecto, & cantandum, & tripudiandum. Quod restites atque repugnes, nihil est. Fiet quod volo, vel tuo, vel malo meo. Yolanda his oppidò perterrita, ad hæc callens, quo matrem ferre sua soleret iracundia, intellexit, nec deprecationi esse locum, nec lacrymis, nisi ad testandum suum dolorem. Coacta itaque pug-

pugnantia edebat, simul flens & tripudians; incessu tamen magis, quàm saltu; ut Sanctimonialem vel in choreâ dignosceres. Genus erat saltationis, quo in orbem circumagi solebant. Id genus ut pedibus plauderet, nec blandimentis, nec precibus ullis impetrari potuit. Ita choreæ ordine atque subsultu turbato, libera dimitti debuit.

Ipsa animadvertens omnia sibi adversa, infensam matrem, mœstum patrem, nihil usquam fidum, nihil tutum quo se verteret, ad cognatam Hengenbachiam, probitate insignem feminam, adit, impertiens ei omnem animi sui dolorem.

Illa, ut erat in eo sexu admodum sapiens, ex tenero corporis Yolandæ habitu cœpit eam tentandi argumenta capere; Et tu, inquit, orta in summo generis fastigio, nata inter aulæ delicias, educata molliter & splendidè, tu delicatula, tu corculum tuæ matris, ut feras vitæ cœnobiticæ austeritates? Tu vigilijs, ieiunijs, durâ laneâque veste franges illud corpusculum? Tu mediâ nocte consurgere, egere omnibus, perpetuo carcere clausam residere te posse putas? Vide obsecro, quid inceptes. Vide quo te conijcias. Quod si tamen tui te non miseret, misere re saltem parentum tuorum. Ergò tu patrem mœrore & luctu æterno obrues? Nam de matre tuâ, quid dicam? Quam tu licet tot & tantis afflictam malis, parum sanè coluisti pro matre, mater tamen illa esse perseverat, & si quâ tibi visa est durior, amoris ea vis est. Iam frater meus
Colo;

Colonię Archi-Episcopus, præ me sorore suâ te diligit. Ad extremum parentela tua omnis pro te mœret atque affligitur. Hos tu omnes affectus una puella dispicies? Ad hæc Yolanda infracto animo: Sine, per Deum, sine me frui votis meis. Nec cognatos, nec propinquos, nec fratrem, nec patrem, nec matrem, aut si quâ excogitari possunt cariora nomina, penli habeo; dum datam Christo fidem custodiam. Hic mea causa raptus in vincula, colaphis cęsus, cruci affixus, totum se morti dedit pro me victimam. Adde exemplum desertę matris, cū antè eius oculos in tormentis exspirare maluit, quàm servando vitam, eius mederi incredibilibus doloribus. Et ego consanguineorum atque parentum causâ prodam amorem Christi mei? deseram exempla? Certum mihi Deo posthabere omnia, ipsamque adeò vitam. Hęc multo cum fletu ita proloquente Yolandâ, manabant & Hengenbachię per ora, non mœroris, sed solatij lacrymę, probanti cognatę suę constantiam, & infractum in benè cępervis animum. Indè aditò Henrico comite, deliberatione habitâ, decernunt evocare Coloniâ Albertum, clarissimum illud Prædicatorum Patrum per eateporea lumen, & qui tum inter professores Theologos palmam faciliè ferebat.